

[**Ministeren for offentlige arbejder.**]

revisorerne, derefter til ombudsmanden for endelig at havne i det høje ting. Jeg tror, at skal man se sagligt og nøgternt på tingene, må vi sige, at der i virkeligheden er en skævhed til stede her, som vi må se ved en kommende lejlighed at få rettet.

Jeg forstår ikke helt det ærede medlem hr. Ninn-Hansens begrundelse for, at jeg ikke skulle have givet et klart svar. Jeg synes, jeg har sagt så klart, som det kan siges her, at vi må følge de retningslinjer, der er nedlagt i betænkningen af 27. marts 1957 fra udvalget vedrørende statsrevisorernes betænkning og i ombudsmandens redogørelse, og både generaldirektøren og jeg har givet tilsagn om, at samtlige dokumenter, hvad enten det måtte være genpartier eller andet, skal fremsendes i de sager, hvor det drejer sig om overtagelse af rutebillinjer.

At give nærmere besked om goodwill-reglen i al almindelighed er uhyre vanskeligt. Når det kommer til stykket, er det nemlig ikke ministeriet for offentlige arbejder, der skal vurdere disse ting. Det er trafikudvalgene ude omkring, som skal give koncessionerne, og i de tilfælde, hvor sagerne kommer til landsnævnet, er det landsnævnet, der skal vurdere dem; og det fremgår alene af de tre sager, der diskuteres i dag — den fra Fredericia-Middelfart, den fra Hillerød-Roskilde og den om de gule rutebiler — at man ser forskelligt på disse spørgsmål ude omkring. Man havde ikke kunnet få koncessionerne, hvis ikke der var en forskel i bedømmelsen af, hvad der er goodwill, og hvad der ikke er — hvad man tillader, og hvad man ikke tillader. Jeg vil anse det for nogenlunde umuligt at nedskrive nøjagtige regler vedrørende dette forhold, regler, som de enkelte trafikudvalg ude i amterne og landsnævnet skal følge. Jeg tror nok, vi rent praktisk bliver nødt til at overlade bedømmelsen til disse organer. Der er jo tidligere fra ministeriet for offentlige arbejder udsendt direktiv om disse forhold, og jeg går ud fra, at også det ærede medlem hr. Ninn-Hansen kender det.

Deri er nedlagt de betragtninger, som man fra ministeriets side mener at kunne gøre gældende med hensyn til begrebet goodwill, men at give nogen helt klar definition af det

bliver nok vanskeligt, for det kan være svært at vurdere, om man, når man køber rutebilmateriel, giver 10 000 kr. eller 20 000 kr. for lidt eller for meget. Der kan være så mange ting, der spiller ind, så derfor tror jeg ikke, at selv en jurist ville kunne opstille helt klare regler for, hvad goodwill betyder i disse forhold. Jeg kan altså ikke tjene det ærede medlem i at give en nærmere definition af, hvad goodwill betyder i afgørelsen af de enkelte sager; men jeg har — synes jeg selv — givet klar besked om, hvad vi vil gøre fra statsbanernes side i den fremtid, vi går i møde, når det drejer sig om overtagelse af rutebillinjer.

(Kort bemærkning).

Vagn Bro: Ja, jeg tror ikke, vi kan komme videre, og jeg er som sagt heller ikke utilfreds med ministerens udtalelser. Vi er jo under denne debat også kommet til at tangere spørgsmålet statssocialisme kontra privateje, og i den forbindelse må jeg måske til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, repræsentanten par excellence for det første synspunkt, blot sige én ting. Det ærede medlem siger, at folketinget bestemmer lønninger, pensioner, køretider o. s. v. Ja, det er rigtigt, ærede medlem, men vi beslutter også at betale underskuddet. Ude i de private erhverv ligger det sådan, at går det galt, er det den pågældende, der selv betaler underskuddet.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke kommer yderligere bort fra emnet.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg forstår, at den højt-ærede minister i hvert fald ikke på dette tidspunkt tør sige, at vi skal udelukke enhver form for betaling for goodwill. Det undrer mig for så vidt, at en repræsentant for den nuværende regering har den opfattelse, for jeg går ud fra, at udtalelsen også dækker retsforbundets stilling; men vi har altså noteret, at regeringen har den opfattelse, at man ikke kan udelukke betaling for goodwill. Når det er tilfældet, må jeg endvidere sige, at jeg har forstået den højtærede minister således, at for så vidt og i den udstrækning der kan betales goodwill fra DSBs side, må man også kunne